

Надежда Захариева

Пуловерът

Студено ми е – каза ти. Замръзвам.
Стопли ме някак, моля те, отново...
И аз със чувство на вина побързах
да изплета най-топлия пуловер.
Не го приемай като вещ, която
за тялото ти е предназначена.
С ръце го плетох. Ала и с душата.
За твоята. Нали и е студено.
И ако можеш плетки да разчиташ,
пуловерът, ще видиш, е изпъстрен
със тежка дрямка, слепваща очите,
с изтръпнали от преумора пръсти.
И всяка бримка би те заглушила
с вика си, че едва ли има нещо,
което би се мерило по сила
на тоя свят със обичта човешка.
Дочуе ли вика, знам, непременно
душата ти студа ще надделее.
Не го ли чуе, значи тя към мен е
изстинала... И няма да я сгрея.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8668>]